

af 15. Maj 1903". Dernæst har man sluttet sig til de to Hovedpunkter i Lovforslagets § 1: at der foregaar en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld i det første Halvaar 1914, og at der samtidig foretages en Prøvevurdering af hele Landets Jord i Lighed med dem, som fandt Sted for enkelte Byer og Landdistrikter i Aarene 1911 og 1912. Dette skal forstaas saaledes, at Vurderingen til Ejendomsskyld foretages først og uafhængig af den anden Vurdering, derefter foretages Vurderingen af Jorden for sig efter de Regler, som er anvendte i A-Metoden ved tidligere Prøvevurderinger, men i øvrigt efter af Finansministeren nærmere fastsatte Regler. Den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld foregaar naturligvis i Overensstemmelse med de derfor gældende Regler, og de to Vurderinger vil kunne foretages uafhængigt af hinanden. Om disse to Hovedpunkter har der ikke været Uenighed i Udvalget. Ligeledes har man været enig om at lade de halvårlige Omvurderinger i 1914 helt bortfalde.

Under Forhandlingerne i Udvalget har der ogsaa været Enighed om at gaa noget videre end af den højtærede Finansminister foreslaaet. Dog var man paa det rene med, at paa nærværende Tidspunkt vilde det som Følge af den politiske Stilling paa Rigsdagen, hvor al Interesse naturligt drejer sig om Grundlovssagen, være inopportunt at fremdrage til Afgørelse Spørgsmaal, hvorom der kunde opstaa Uenighed mellem Partierne. Ret hurtigt indsaa man derfor, at man kun kunde medtage faa af de af forskellige Ordførere her i Salen ved første Behandling fremsatte Betragtninger. Man enedes om, at Omvurderingerne skal finde Sted hvert 5te Aar i Stedet for som hidtil hvert 10de. Det var ogsaa forudsat af den højtærede Finansminister, idet han ved Fremsettelsen af Lovforslaget udtalte, at han havde ment ikke at burde gribe forstyrrende ind i de Bestemmelser i Ejendomsskyldloven af 1903, som gaar ud paa, at ny Vurdering skal finde Sted i 1919. For at forebygge enhver Misforstaaelse har Udvalget herom stillet Ændringsforslag, der indgaar i Udvalgets Forslag som § 3. Af praktiske Grunde har man indsat § 4 i Udvalgets Forslag, hvorved naturligt sammenhørende Opgaver ved Omvurderingen kommer til at staa ved Siden af hinanden i Loven. I Ejendomsskyldlovens § 2, 5te Stykke, omtales, hvorledes en Ejer eller Bruger har at forholde sig, hvis han selv ønsker Omvurdering, men der staar intet

om, paa hvilket Tidspunkt Begæringen skal være indgivet. Dette Forhold omhandles imidlertid i Ejendomsskyldlovens § 11, 2det Stykke, hvor det staar ret umotiveret og isoleret. Man flytter nu dette Stykke uforandret hen i § 2, hvor det naturligt hører hjemme.

Under første Behandling her i Salen fremdrog det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) Ønskeligheden af at medtage nye Bestemmelser om Fradragsreglerne. Det er, som bekendt, en Svaghed ved Ejendomsskyldloven, at den virker tungest nedefter, fordi de mindre Besiddere sædvanlig erer forholdsvis bedre Jord og ofte dyrker deres Jord mere intensivt end de større Jordbesiddere og derfor faar en større Skat. Det er ikke en Lov, der virker efter Princippet: Lige Skat paa lige Jord. Det ærede Medlem mente derfor, at det var rimeligt at medtage de Fradragsregler, om hvilke Folketingets forskellige Partier var enige i 1910. De andre Partiers Ordførere saavel som den højtærede Finansminister sluttede sig straks til denne Tanke. Disse Fradragsregler findes da som Ændringsforslag i Udvalgets Forslags § 5. De er ikke ganske enslydende med de i 1910 vedtagne Regler. Saaledes har man undladt at stille Forslag om en Forhøjelse af Promillen, uagtet man i 1910 vedtog at forhøje Promillen fra 1,1 til 1,25. Denne Forhøjelse gjorde den Gang Lovforslaget mere tiltalende for Folketinget, hvilket er ret naturligt, da Folketingets demokratiske Partier altid principielt har været Tilhængere af de direkte Skatter; og da Fradragsreglernes Hovedbestemmelse, at de bebyggede Ejendomme i Fremtiden skulde fritages for Skat af de første 2,500 Kr., vilde medføre en Forringelse af Ejendomsskyldens Indtægtsbeløb af ca. 12 pCt., mente man, at man vilde skaffe Dækning for dette Indtægtstab ved at forhøje Promillen fra 1,1 til 1,25. Man er i Udvalget enedes om ikke at gøre et saadant Forsøg i Aar. Man har ment, at de højere Ejendomspriser i nogen Maade vil skaffe forøget Indtægt for Statskassen, og selv om denne forøgede Indtægt ikke vil udgøre saa meget, som Fradragsreglerne forringer Indtægten, har man ment at maatte give Afkald paa Resten. Dette maa man gøre, saafremt man i øvrigt er Tilhænger af at faa en ny Vurdering hvert femte Aar i Stedet for hvert tiende Aar og at faa en Vurdering af Landets Jord, hvilke to Hovedformaal ikke maa glemmes, og som udtrykkes i Lovforslagets § 1.